

Borsodi L. László: *Landolás; Átölel, befon; Mint az árnyék; Újrakezd* (versek) **2–3**.  
Horváth Benji: *Levél, 2042. október* **3**.  
*Újragondolni Széchenyit*. Horváth Csaba interjúja Velkey Ferenc történésszel, egyetemi oktatóval **4–5**.  
Franz Hodjak: *Kispárna; Júniusi levegő; Kiáltások* (versek Szenkovics Enikő fordításában). **6**.  
Ádám Szilamér: *Hogyan lett egy az Isten?; Szent István Kolozsváron, 2022-ben; Varga László Edgár: De ki nyert Tompos Frucinál?; A macska, a tej, az orvos, a nő; Wirth Imre: Elég volt; De ki a fene vagy te?* (helyszíni rövidprózák az Erdélyi Magyar Írók Ligája *Befejezetlen történetek* című eseményéről). **7–8**.  
Király Farkas: *Álmod, ha láthatom; Apámnak, neked; hommage à Juhász Gyula* (versek) **9**.  
Bordy Margit: *Dimenziók 1. – A tudat játéka; Madarak; Dimenziók 3.; Rövidzárlat* (versek) **10**.  
Orcsik Roland: *Tor* (regényrészlet) **11–12**.  
Balaton László: *Koper; A lugasban; Színeváltozás; Isten veled* (versek) **12**.

**Pavilon 420**

Biró Borbála: *azsúrzománc; szovjet úrutazó; a nyílt vidék madara* (versek) **13**.  
Ferencz Hedvig: *Rövidfény; Belülről szorítani* (próza) **14–15**.  
András László – Babiczky Tibor: *Hajótörés szélcsendben* (versek) **16–17**.

**Stellárium**

Tankó Andrea: *Félnapos életek* (Alexandru Mușina: *Macska-e a cica?* Ford. Szonda Szabolcs) **18**.

Szabó Róbert Csaba: *Pokoltó* (regényrészlet) **19–21**.

**Kinematográf**

Farkas Boglárka Angéla: *A látvány felemészt* (Jordan Peele: *Nem*) **22**.

**Theátrum**

Dimény Patrícia: *Életet lehelni a sárba* (Sepsiszentgyörgyi Tamási Áron Színház: Tamási Áron: *Hullámozó vőlegény*) **23–24**.

**Kritika**

Ádám Szilamér: *Atyaversek* (Borsodi L. László: *Estére megöregszel*) **24–25**.

**Fülszöveg**

André Ferenc: *Homokvár a népek tengerének partján* (Vajna Ádám: *egyébként is, mit akarhatott itt az őrgróf?*); *Fókuszkeresés madártávlatból* (Szabó T. Anna: *vagyok*). **26**.

**Képregény**

Vincze Ferenc, Csillag István: *A trotineta* **26**.

**Amplitúdó**

Jakabffy Tamás: *Szerzők, templomkapu előtt* **27**.

**Artefaktum**

Vida Krisztina: *Régi új világ* **28**.

## BORSODI L. LÁSZLÓ

## Landolás

Beütöm térdem, fejem, kezem –  
egyszerre, durván földet érek.  
Ez a föld, mondom, ez a föld,  
s milyen messze került az ég.  
Kissé szédülök, fáj mindenem,  
de néhány év, és megszokom.  
Kitart bennem, belőlem él,  
elviselem, és elvisel. Hallgat.  
Közeli, hát kimondhatatlan.  
A hidegnek támaszkodom,  
behunyom szemem, nem mozdul.  
Nem ismerem a történetét,  
nem érdekli a történetem.  
Szél fúj, fáznak bennem az évek.  
Homályosodik a távolság.  
Nem érzem az anyatej ízét, illatát.  
Merülök. Nem tud rólam a parti sáv.

## Átölel, befon

„Csupa vérzés, csupa titok”  
(Ady Endre)

Átölel, befon, nem enged,  
hagyja, hogy eltévedj,  
azt mondja, erre, erre,  
de ott hagy magadra,  
ahol a legragacosabb,  
ahol bozót, tél és mesék,  
és a nappól csak az árnyék.  
Átölel, befon, nem enged,  
és este lesz, holdtalan ég,  
a fák közül vadak riadnak,  
madarak szárnyasuhogása,  
a bokrok sóhaját hallani,  
a közelben ágak törnek,  
valaki elindul feléd.  
Átölel, befon, nem enged,  
hiába küld, hiába hív,  
cserben hagy álom és vágy,  
itt nincsenek házak, fészkek,  
csak csonkok, csak csontok,  
riadt, eszelős századok,  
elszabadult, didergő istenek.  
Átölel, befon, nem enged,  
élni lélegzetedet fojtod vissza,  
míg megkövesül a köd, a csend,  
és betakar maradék halálod.

Szél fúj, fáznak bennem az évek.  
Homályosodik a távolság.  
Nem érzem az anyatej ízét, illatát.  
Merülök. Nem tud rólam a parti sáv.